

sin Henviſning til Kap. XVIII i Lov om offentlig Forſorg paalægger Bestemmelsen nemlig det sociale Udvalg i givet Tilfælde for en aandssvags Vedkommende at gaa frem efter Reglerne i nævnte Lovs § 254, d. v. s. henvende sig til Aandssvagevæsenet; anser Aandssvagevæsenet det derefter for rigtigt at inddrage paagældende under Aandssvageforſorg, vil det alene tilkomme dette at træffe de videre Bestemmelser vedrørende Forſorgen for den aandssvage, og det sociale Udvalgs Dispositioner vil herefter alene være af økonomisk Art, idet der navnlig kan blive Spørgsmaal om med Hensyn til Rentens Anvendelse at gaa frem efter Reglerne i § 53.

Til § 53.

I Stk. 6 har man indføjet Ordene „for længere Tid“, da det ikke er Meningen, at det omhandlede Tillæg skal inddrages, hvor Talen er om en blot forbigaaende Anbringelse.

Til § 54.

I Stk. 2 har man ladet Ordene „for Københavns, Frederiksbergs, Købstædernes og Flækkernes Vedkommende og Amtsraadene for Landkommunernes Vedkommende“ udgaa under Hensyn til den i Forslag til Lov om offentlig Forſorg § 49 foreslaaede Ordning, hvorefter det i alle Tilfælde er Socialministeren, der approberer Takstbestemmelser m. v.

I Stk. 4 har man *ikke* ændret „Kommunalbestyrelsen“ til „det sociale Udvalg“, idet man anser det for rigtigt, at det er selve Kommunalbestyrelsen der træffer Afgørelse i disse særlige Tilfælde.

Til § 55.

Bestemmelsen i Stk. 2, sidste Pkt., om, at Kommunerne skal meddele Sygekassedirektoratet enhver Forandring i Invalidrentens Fastsættelse, har man ladet udgaa, da man mener, at disse Indberetninger kan undværes, jfr. Bemærkningerne til § 50.

I den dér omtalte Kritik har det været hævdet, at Bestemmelsen i Stk. 7 vedrørende Flytning vilde virke som et Slags Stavnsbaand for Rentenyderne. Dette er naturligvis ikke Bestemmelsens Hensigt, idet Øjemedet kun er at modvirke en Tendens til at flytte blot for at opnaa en højere Rentesats; man erkender imidlertid, at Bestemmelsen i den Formulering, den havde i Forslaget sidste Aar, vistnok var strengere end fornødent af Hensyn til dette Formaal, og man har derfor afsvækket den noget, saa meget mere som Tendensen til at flytte næppe vil

være stor efter den foretagne Graduering af Satserne.

Stk. 8 er ændret i Overensstemmelse med den i § 38, Stk. 2, som Nr. 4 tilføjede Betingelse.

Til § 56.

I Konsekvens af den til § 36 som Stk. 7 tilføjede ny Bestemmelse vedrørende Svig ved Optagelse i Invalidforsikringen er Stk. 5 i nærværende Paragraf ændret.

Til § 58.

I Stk. 2. er Ordene „en Forſørgelsesudgift, der kun har Fattighjælps Virkning“ ændret til, „en ham ydet Særhjælp, jfr. Afſnit IV i Lov om offentlig Forſorg. Beløbet vil dog være at opføre som Kommungæld“, hvilken Ændring er foretaget af Hensyn til den ved Forslaget til Lov om offentlig Forſorg foreslaaede Nyordning.

Til § 60.

Paragrafen er ændret i Overensstemmelse med den af Udvalget angaaende Vanføreforsorg afgivne Indstilling, jfr. Bilag 4.

Endvidere har man foretaget en Ændring af Stk. 8, hvorefter det vil paahvile Invalidforsikringsretten saavel for Rentenyderes Vedkommende som med Hensyn til forsikrede, om hvem Retten modtager Indberetninger i Henhold til § 63 eller Oplysninger ad anden Vej, at sætte sig i Forbindelse med vedkommende Myndigheder, for at Behandling eller Oplæring paa de i Bestemmelsen nærmere anførte Anstalter kan finde Sted saa snart som ønskeligt.

Til § 61.

I 1. Linie har man — foruden at optage den af Udvalget angaaende Vanføreforsorg foreslaaede Ændring — foran Ordet „Oplæring“ indføjet: „det fornødne i Anledning af“, idet man anser det for ønskeligt derigennem at faa legaliseret den Praksis, hvorefter man har anset sig for berettiget til i fornødent Omfang at afholde Udgifter ikke alene til selve Oplæringen, men eventuelt ogsaa til Underhold af paagældende i Oplæringstiden; jfr. om Familiens Underhold Bestemmelsen i § 78, Stk. 2.

Til § 62.

I Stk. 1 er foretaget den af Socialministeren under 13. Februar 1930 foreslaaede Tilføjelse angaaende en særlig Hjælp til blinde, jfr. Bilag 2, idet man dog har